

B o N

Bohdašín, Vanovka, Rokole, Bydlo

BOHDAŠÍNSKÉ OBECNÍ NOVINY

www.bohdasin.cz ; obec@bohdasin.cz

redakční rada: Jana Petřů, Hana Matějčková,

Josef Černý, Mgr. Lenka Moravcová

stálí spolupracovníci: Ljuba Rychetská, Radka Gottwaldová,
sestry z Rokole

1/2023

Březen

Jaro už pomalu kouká,
i když venku stále fouká.
Sněženky, bledule, fialky
pod sněhem už vykukly.

Sluníčko už pěkně hřeje,
naše tělo pookřeje.
Všechno se zelená, pučí,
včelky na stromech bzučí.

Ptáci vesele zpívají,
zahrádky pomalu ožívají.
Jaro klepe na dveře
a to je pro nás moc dobře.

složila: Radka Gottwaldová

Začíná astronomické jaro. Noc a den budou přibližně stejně dlouhé.

V pondělí 20. března 2023 před půl jedenáctou večer stanul střed slunečního kotouče přesně nad zemským rovníkem a nastala jarní rovnodennost.

Počátek jara nastane podle astronomů v okamžik, kdy střed slunečního kotouče překročí nebeský rovník. Letos to připadá na pondělí, kdy nastane jarní rovnodennost. Čas je dokonce spočítaný na minuty přesně: dojde k ní 20. března 2023 ve 22:24 hodin. Noc a den tak budou zhruba stejně dlouhé. Tomuto jevu se říká astronomické jaro. Den se pak bude prodlužovat až do červnového letního slunovratu.

Datum jarní rovnodennosti nejčastěji vychází na 20. března. Dříve to bylo často 21. března, ale ve 21. století se tak stalo naposledy v roce 2011. Tento den však bude uveden jako začátek jara až v roce 2102. Astronomické jaro však může vzácně začít už 19. března. Naposledy se to stalo v roce 1796 a znovu to podle vědců nastane v roce 2048. Ke konci století se budou 19. a 20. březen jako první jarní dny vyskytovat stejně často. Střídání je způsobeno přestupnými roky.

Veřejnost si často plete pojmy „astronomické jaro“ a „meteorologické jaro“. Jaký je mezi nimi rozdíl? U meteorologického jara je pevně stanovený začátek i konec, u astronomického jara nikoliv. Meteorologické jaro začíná 1. března a končí posledním květnovým dnem.

A co se u nás událo od posledně?

- 7. ledna – tříkrálová sbírka
- 18. února - masopust
- 20. února – veřejné zasedání
- 26. března – holčičí koleda
- 27. března – veřejné zasedání

V Bohdašíně a okolí se stále něco děje. A to je dobře.

Informace z obecního úřadu

V prvním čtvrtletí roku 2023 proběhlo dvakrát zasedání obecního zastupitelstva.

Dne 20.2.2023 za účasti 7-mi zastupitelů a devíti občanů obce.

Zastupitelstvo schválilo Rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele veřejné zakázky „Vodovod Bohdašín a Vanovka“.

Dále vzalo na vědomí návrh smlouvy na tuto zakázku a pověřilo starostu podpisem smlouvy na Veřejnou zakázku „Vodovod Bohdašín a Vanovka“ se společností KAVE Bau s.r.o.

Podruhé se zasedání konalo 27.3.2023 za účasti 6-ti zastupitelů a dvou občanů obce.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce k 31.12.2022, se závěrem nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Zastupitelstvo schválilo hospodaření obce za rok 2022, Závěrečný účet obce za rok 2022 a účetní závěrku.

Dále zastupitelstvo schválilo poskytnutí dotace na nákup knih do výměnných fondů v rámci regionálních knihovnických služeb ve výši 3.300,-Kč.

Schválilo tyto finanční dary.

8.000,-Kč pro ZŠ Trivium Plus Dobřany

12.000,-Kč pro firmu Marta s.r.o. ohledně zajištění pojízdné prodejny

7.000,- Kč pro agenturu domácí péče ohledně sociálních služeb občanům obce

Hospodaření obce k 31. 12. 2022

Příjmy v Kč	Rozpočet 2022	Skut. k 31.12.2022	%
Daně celkem	3 119 460	3 804 711	122,0
Místní a správní poplatky	102 800	104 037	101,2
Odvody z loterií	21 000	27 323	130,1
Dotace ze SR	6 848 942	6 848 942	100,0
Ostatní příjmy od obcí – spol.JPO	20 000	20 000	100,0
Bytové hospodářství (pronájmy)	145 000	143 199	98,8
Činnost místní správy (pronájmy,prodeje)	36 000	106 589	296,1
CELKEM	10 293 202	11 054 801	107,4

Výdaje v Kč	Rozpočet 2022	Skut. k 31.12.2022	%
Vnitřní obchod	25 000	19 799	79,2
Komunikace	500 000	21 768	4,4
Vodovod	7 250 000	37 815	0,5
Vodní nádrže	10 000	0	
Školy a školky	8 000	8 000	100,0
Pořízení zach. a obnova hodnot kult. památek	50 000	47 583	95,2
Kultura, děti, mládež	120 000	79 416	66,2
Údržba budov	232 118	150 349	64,8
Veřejné osvětlení	70 000	36 192	51,7
Územní plánování	300 000	0	
Odpady	200 000	173 779	86,9
Péče o veřejnou zeleň a vzhled obce	120 000	79 960	66,6
Krizová opatření	10 000	0	
Požární ochrana	344 397	295 401	85,8
Zastupitelstvo obce	490 000	479 247	97,8
Činnost místní správy	414 827	379 977	91,6
Pojištění a daně	57 460	56 932	99,1
Ostatní činnosti a Příspěvky DSO	50 000	22 783	45,6
CELKEM	10 293 202	1 906 710	18,5
Výsledek hospodaření		+ 9 148 091	

Příprava vodovodu:

Jak jsem psal minule o přípravě stavebního povolení. Vodovod ve Vanovce již je povolen a stavební povolení v posledním březnovém týdnu nabylo právní moci.

Ohledně Bohdašína byly v tomto týdnu ještě doručeny na MÚ Náchod poslední změny majitelů pozemků a začátkem dubna by mělo být formou Veřejné vyhlášky zahájeno stavební řízení. Takže cca v půlce května bychom měli mít stavební povolení i na vodovod V Bohdašíně.

23.1.2023 proběhlo v Hradci Králové elektronické otevírání nabídek a byl zvolen dodavatel s nejnižší cenovou nabídkou v hodnotě 66 milionů 400 tisíc korun firma KAVE Bau s.r.o. Po schválení zastupitelstvem byla s touto firmou elektronicky podepsána smlouva, ve které je podmínka zajištění financování. Takže pokud obec nesežene finanční zdroje na realizaci, smlouva zaniká. Jinými slovy dvacetiměsíční termín dodávky začíná běžet po oznámení obce o předání staveniště.

Druhé kolo Operačního programu životního prostředí bude vyhlášeno v červnu 2023, takže uvidíme, zdali uspějeme a finanční zdroje získáme.

Bývalá prodejna:

Můžu Vám oznámit, že jsme v měsíci březnu konečně získali pozemek pod prodejnu. Nyní musíme vyčkat na vyhlášení dotačního programu, který by se nechal napasovat na financování výstavby nového úřadu a knihovny.

Napsal: Josef Černý

Velikonoční tradice

Zelený čtvrtek

Na Zelený čtvrtek lidé vstávali brzy, aby se mohli omýt čerstvou rosou, která činila člověka odolnějším proti nemocem. Ženy ještě před východem slunce zametaly domy a smetí odnášely na křižovatky, aby se v domě nedržely blechy. Ten, kdo stihl sníst před východem slunce chléb s medem, byl chráněn proti hmyzu. Odpoledne se nepracovalo a pekly se jídáše. V tento den naposledy zvoní zvony.

Velký pátek

Tento den bylo zakázáno cokoli půjčovat, protože se věřilo, že by danou věc mohl někdo uříknout. Nepralo se prádlo, nepracovalo se.

Bílá sobota

Za trám se dávaly uhlíky, aby chránily dům před požárem. Sobota byla přípravou na vzkříšení, tak se uklízelo a bílilo povlečení. Pekly se beránci, pletly se pomlázky, zdobila se vajíčka.

Neděle velikonoční

Hospodář obdaroval mazancem, vejcem a vínem svá pole, zahradu a studni, aby byla dobrá úroda a voda. Světily se velikonoční pokrmy (mazanec, beránek, vejce, chléb a víno) a každá návštěva dostala z každého pokrmu.

Velikonoční pondělí

V tento den šlehají chlapci děvčata pomlázkou, aby zůstala krásná, zdravá a veselá po celý rok. Na oplátku dostávají kraslice. Dívky zdobí pomlázky pentličkou. Těmi dávaly najevo své city ke koledníkům. Červená pentlička znamenala lásku, modrá naději, žlutá odmítnutí a zelená sympatie. K obědu se podával pečený králík nebo jehně, z vajec se dělaly omelety, pomazánky nebo nádivky.

Napsala: Hanka Matějčková

Velikonoce ...

Velikonoce jsou dobou začátku jara. Vše se v přírodě probouzí k životu, raší a kvete. Když se řekne Velikonoce, většině lidí se zřejmě vybaví pomlázka, vajíčka a volné dny. Proč se ale v názvu „Velikonoce“ skrývají slova veliký a noc? Co to má společného se svátky jara? Proč neříkáme třeba Vajíčkonoce?

Název „Velikonoce“ v sobě skrývá starý příběh, který se odehrál před mnoha tisíci lety v Egyptě. Tehdy Židé, kteří tam pobývali, po různých peripetiích jedné noci Egypt opustili, protože v něm nechtěli déle otročit. Tato noc byla pro Židy tak významná, že jí začali říkat Velká a každoročně si jí připomínali. Tedy tento svátek, zvaný pesach, byl a je úzce spojený s myšlenkou svobody, života.

Velikonoce se řídí datem prvního jarního úplňku. Velikonoční neděle je vždy po prvním jarním úplňku. Datum tak kolísá od 22.3. do 25.4.

Křesťané na celém světě si připomínají, že se probouzí nejen život v přírodě, ale že o „Velké noci“ byl probuzen k životu Ježíš Kristus, který za nás zemřel na Velký pátek na kříži, a tak nás osvobodil od hříchu a smrti. Ten, který se narodil v tichu noci v Betlémě, v tichu Velké noci vstal z mrtvých. Velikonoce jsou pro nás dobrou zprávou, že existuje řešení, že náš život hrobem nekončí, že smrt nemá poslední slovo. Proto se ozývá z kostelů a kaplí radostné Aleluja (z hebrejštiny: Bohu buď chvála vzdána). Ježíš žije. On je živým Pánem nebe i země.

Ježíše znaly tisíce lidí. Po jeho smrti ho viděly živého stovky z nich. Mnozí s ním mluvili, dotýkali se ho, a dokonce s ním jedli a pili. Zachoval se nám dopis Ježíšova současníka Saula z Tarsu, pozdějšího apoštola Pavla, který píše svým přátelům v Korintě, že se Ježíš po svém vzkříšení ukázal dokonce více než pěti stům lidí najednou.

Až na Bílou sobotu uslyšíte večer v neobvyklém čase zvonit náš zvon, který se od Zeleného čtvrtku symbolicky odmlčí, doletí také poselství Velikonoc k Vám: Ježíš vstal z mrtvých a žije, aleluja!

Radostné Velikonoce přejí sestry z Rokole

Vzpomínky

Nedávno jsem se s Pétou procházela po vesnici. A Pěta se mě zeptala, kdo v těch domech, kolem kterých jsme šly, bydlel dřív. A tak jsem se rozpovídala a vzpomínala na dřívější obyvatele a Pěta usoudila, že by to mohl být hezký článek.

Tak jsem se rozhodla zavzpomínat i na stránkách Bonu, samozřejmě, že ne na všechny. To by byl hodně dlouhý článek. Začnu z hořejšího konce. V domě, kde teď bydlí paní Hůlková, bydlel pan Cyril Bartoš. Byl to moc hodný starý pán, vždycky usměvavý, doma měl neskutečně čisto. My jsme k němu rády chodily na koledu, protože (teď už to snad můžu říct, je to dávno) nám nalil štamprle, i když jsme byly ještě nezletilé holky. A to víte, zakázané láká nejvíc. On byl moc rád, že k němu někdo přišel.

Naproti Škodů bydlela paní Měšťanová a k ní jsem chodila za její vnučkou Hankou. Paní Měšťanová s námi moc ráda povídala, byla pořád veselá, měla napečené moc dobré buchty. A ve stodole jsme rády skákaly z patra do sena. To bylo super.

Tam co teď mají chalupu Součkovi bydlel pan Holý, děda mojí sestřenice Dany. Tam jsem taky často chodívala právě za sestřenkou. Byla tam velká světnice a kousek od ní byla malá komůrka, kde měla Dana pokojíček. Jinak tam byl vzadu záchod a chlívek a pro vodu se chodilo do studánky pod zahradou. Měla jsem tu chaloupku i dědu Holého moc ráda. Vlastně jsem na hořejším konci byla hodně často, protože tam právě bývala sestřenice u dědy, Hanka u babičky Měšťanové, Petra Martínková (dnes Felcmanová) u babičky a dědy Martínkových, a kluci Petrů. Jejich rodiče koupili chalupu tuším po nějaké Pavlíně.

Hodně jsem taky pobývala u Jany Novotné (dnes Petrů). Takže samozřejmě hodně vzpomínám na její maminku a babičku a dědu Maršíkovy. Všichni byli moc fajn lidi. Naproti bydlela paní Machatová, která nedávno zemřela. U ní mi mamka dávala vždy šít šaty. Takže jsem tam chodívala na zkoušky. Pamatuju, že byla pořád usměvavá.

Taky ráda vzpomínám na paní Lepšovou, Machovou a přední paní Kačerovou. Kdykoli si s nimi mohl člověk popovídat. Jak bydlely v centru obce, byly hodně venku a poklábosily s každým, kdo šel okolo. Pravda je, že mamka se vždy hned dozvěděla všechny naše lumpárny, co jsme ve vesnici dělaly. To teď neříkám ve zlém, ale s úsměvem. Taky jsme nedělaly nic špatného, jen jsme se třeba toulaly v noci venku, když jsme spaly ve stanu u Jany, koupaly se v noci a tak. Taky o nějaké cigaretce se mamka doslechla a tak.

Kde teď bydlí Livarovi, bydlel pan Kůna. Taky moc hodný pán. Na návsi se hrálo na schovávanou, dveře od kapličky byly pikola a nejlepší schovka byla ve stodole u pana Kůny, protože tam měl hromadu starých strojů a krámů. Jemu to nevadilo, pak umřel a dům byl chvíli prázdný. No a pak se nastěhovali Livarovi a se schovkou v jejich stodole se pokračovalo i nadále. S Vlastou jsme se smály, když mi vyprávěla, jak z toho byla nejdřív v šoku, ale pak si zvykla. Prostě vesnice za mého dětství bylo jedno velké hřiště. Nikomu nevadilo, když jsme mu běhali po pozemku, utrhli si jablko a tak.

Kde teď bydlí Roubalovi, bydleli staří Skučkovi. K nim jsem taky ráda chodívala. Pan Skuček měl neskutečnou paměť, pamatoval si data narození snad celé vesnice a taky čísla aut a telefonní čísla. Moc pěkně se s ním povídalo. Měli u domu vysoké stromy a sestřenka, která se nebála výšek, tam klukům věšela dědky. Skučkovi pak odešli dožít k synovi do Uhříněvsi, jednou jsme je tam byli navštívit. Myslím, že se jim po vesnici a sousedech stýskalo. Ani nevím, jak dlouho u syna žili.

V Habřině (dům za naším lesíkem) bydleli staří Machovi. Tam jsem taky občas chodila. Sedávali na zápraží a pan Mach bafal z dlouhé fajfky. To se mi moc líbilo.

Taky ráda vzpomínám na Světlíkovi (dnes dům Hradeckých a Dyntarů). Pan Světlík byl velice pracovitý a cokoliv se ve vesnici stavělo nebo opravovalo, u všeho byl.

Asi nejvíc vzpomínám na paní Světlíkovou Františku, ale o té už jsem psala. Taky vzpomínám na pana Mádra a Kočnara, ale to je na samostatný článek. Co teď bydlí Machovi, tak bydleli kdysi Plzákovi. Tam jsem byla asi jen jednou s babičkou a pamatuju si, že tam měli nádherné stojací hodiny a že jsem před nimi fascinovaně stála.

Na koho si ještě pamatuju? Na pana Syrovátku, nevím, jestli bydlel v té roubence, kde teď bydlí Martin Hušek nebo v té vedle, ale pamatuju si, že maloval krásné obrázky, že mi jeden jeho obrázek visel doma, a že namaloval i obrázek nahoře U obrázku. Ten co tam visí teď, dala někomu namalovat Lída Kačerová, ale kdysi tam visel i obraz pana Syrovátky. Taky nechci zapomenout na staré Čtvrtečkovy, i když katastrálně jejich chalupa už je Slavoňov, stejně jsme je brali jako naše sousedy. K panu Čtvrtečkovi jsem občas chodila, aby nám přišel opravit televizi. Pamatuju, jak ji

vždy opravil, byl moc šikovný. Paní Čtvrtečková byla moc veselá. Mamka vždy vzpomínala, jak s těmito sousedkami byla na poli při práci vždy velká legrace. Že třeba i válely sudy a co se toho napovídalo. Tak snad se vám moje vzpomínání aspoň trochu líbilo a třeba jste si taky vzpomněli na nějaké historky z dřívějších dob.

Napsala: Hana Matějčková

Masopust 2023 - kdy se slaví a jaký je význam jednotlivých masek?

Masopust je tradiční svátek, který značí začátek postní doby. Bezprostředně tak předchází Popeleční středě. V Česku je spojený především s průvody masek, kdy se zejména masopustní průvody na Hlinecku dostaly až na seznam nehmotného dědictví UNESCO. Různé formy průvodů a veselí jsou ovšem typické pro řadu států – ať jde o německý fastnacht, nebo slavný karneval v Rio de Janeiro či Benátkách.

Datum Masopustu 2023 - jako takový je spojený s křesťanskou tradicí a slaví se tradičně během tří dnů předcházejících Popeleční středě, kterou začíná 40 dní půstu. V širším pojetí jde pak o celou dobu mezi Vánoci a postní dobou a začíná tak už na svátek Tří králů. Popeleční středa vychází v roce 2023 na 22. února. Tučný čtvrtek – 16. února, Masopustní neděle – 19. února, Masopustní pondělí – 20. února, Masopustní úterý – 21. února

Masopustní tradice

Masopust je tradičně spojený s dobrým jídlem, tancem a všeobecným veselím. Kromě toho je spojený i s tradičními reji masek, jejichž část se dostala až na seznam nehmotných památek UNESCO. Největší část masopustního veselí se soustředí do posledních dnů před Popeleční středou, je s masopustem neodmyslitelně spjat i Tučný čtvrtek.

Tučný čtvrtek - k Tučnému čtvrtku patří hody. Na vesnicích se s tímto dnem pojí zabijačky a hodovalo se tak na jitrnicích, jelitech nebo vepřové pečení se zelím. Jinde na stole nesměla chybět pečená kachna. To vše se zapíjelo pivem nebo kořalkou.

K Tučnému čtvrtku ovšem patří i sladké tradice. Typické byly především smažené koblihy a boží milosti.

Masopustní neděle - největší zábavy se ovšem odehrávaly až na Masopustní neděli. Nejdříve se rodina sešla k bohatému obědu a následně se vyráželo na tancovačku. Ta se nezřídká protáhla až do rána.

Masopustní pondělí - v pondělí se často odpočívalo po protancované nedělní noci, nebylo to ale pravidlem. V některých vesnicích se během pondělí pořádaly mužovské bály. Na tuto taneční zábavu ovšem měly přístup pouze manželské páry.

Masopustní úterý - poslední den před masopustní středou patřil rejům masek. Ty se seřadily do průvodu a vyrazily na obchůzku, při které nevynechaly žádný dům ve vsi. U každého stavení se zastavilo, pilo, zpívalo a tancovalo. Masky v průvodu měly zároveň různý význam.

Konce průvodu byly různé. V některých vesnicích se chodila zakopávat basa, na znamení, že si na ni nikdo nezahraje, jinde se vynášela maska Masopusta na márách, jinde se na závěr popravila maska kobyly nebo zastřelil medvěd.

Zábava pak pokračovala do večera, ale nikoli přes půlnoc. S příchodem Popeleční středy totiž začínal tradiční půst.

Masopustní masky a jejich význam

Masky se dělí na červené a černé. Navíc se často předávaly v rodinách z otce na syna.

Červené masky

Červených masek má být šest. Oblékají si je svobodní mládenci a jde o Strakatého, Ženušku a čtyři Turky.

Strakatý – masku tvoří bílé kalhoty a halena pošíta barevnými odstřižky látek, špičatá papírová čepice, bič a píšťalka ke svolávání masek. Celý průvod vede a u každého domu žádá o povolení zahrát. Říká se mu také laufr.

Ženuška – Do ženských šatů se pro tuto masku převléká muž. Součástí masky je i košíček na peněžité dary. Ženuška má doprovázet Strakatého při vedení průvodu. Zároveň ovšem tančí s Turky.

Turci – Součástí průvodu jsou čtyři Turci. Dva z nich jsou oblečení modře a dva červeně. Masku tvoří mimo jiné kyrys s našitými řetízky. Během průvodu mají za úkol před každým domem tancovat, aby byla dobrá úroda.

Černé masky

Černé masky oblékají pouze ženatí muži. Na rozdíl od červených masek navíc není nijak omezen jejich celkový počet.

Slaměný – maska slaměného je jediná, kterou je třeba vyrobit každý rok znovu. Tvoří ji vesta, rukávy a sukně. Kromě toho mají slaměný roh, kterým oznamují začátek reje. Během pochůzky se snaží přihlížejícím začernit tvář. Ženy se naopak snaží vytrhnout z masky stéblo slámy. Pokud se takové stéblo dá do podestýlky k husám, mají se dobře vyvést housata.

Kobyly – masku tvoří vyřezávaná hlava koně a přehoz připevněný k obruči. Na Hlinecku je tato maska symbolem masopustu a na závěr reje je zabita Rasem, čímž dochází k očištění vesnice od zlého. Během pochůzky pak honí diváky.

Ras – masku tvoří bílý kabát a kalhoty s různými doplňky. Během průvodu léčí diváky nebo s nimi obchoduje. Na závěr je pak jeho úkolem zabít kobyly, ještě předtím jí ovšem přečte její provinění, v těch byly často obsaženy nářázky na prohřešky obyvatel vesnice.

Žid – masku tvoří záplatovaný kabát s ozdobami, klobouk a obličejová maska s velkým nosem a brašna s drobnými předměty. Během průvodu masek holí dřevěnou břitvou přihlížející nebo je češe a nechává si za to zaplatit, případně přihlížejícím prodává předměty ze své brašny.

Kominík – maska kominíka nosí černé kalhoty a halenu a bílou čepici. Zároveň mívá březovou metličku, kterou prohání děti. Také během obchůzky prohlíží kamna. Na zádech pak má mít dva ciferníky, kdy jeden značí začátek a druhý konec průvodu.

Bohdašínem prošel průvod 18. února v docela hojném počtu masek. Počasí moc nepřálo, ale i tak si to masky užily a všichni co je hostili též. Z výše uvedených masek tvoří základ bohdašínského průvodu vždy Laufr - strakatý, 2 židi, medvěd nejspíš místo kobyly (v každém kraji mají jiné zvíře) a baba – žena.

Večer proběhla v hasičské zbrojnici, jako každý rok zábava, tombola a hlavně vynášení a pálení basy.

Zpracovala: Jana Petrů /zdroj: internet/

Zdravé Velikonoce a jaro

Vypěstujte si vlastní zelenou ozdobu, třeba právě ředkvičky. Jsou plné vitamínů, ozdobí byt zelenou barvou, a jako bonus si jimi můžeme zpestřit jídelníček.

Pro Velikonoce je typická zelená barva. Můžeme si vypěstovat osení klasicky z obilí, z pšenice, ječmene, pohanky. Osení pak budou milovat nejen vaše kočky, ale můžete si z nich připravit třeba smoothe.

Trochu změnou jsou ředkvičky. Mít vlastní zeleninu je vždy paráda. Už teď si můžete třeba na parapetu v místnosti právě vypěstovat vlastní ředkvičky.

Důvodů, proč si zasít vlastní ředkvičky je více. Jedná se o krásně zelené rostlinky, ke kterým navíc přibude i červená bulva. Ředkvičky obsahují hlavně vitamíny C a B, dále kyselinu listovou, bílkoviny, z minerálních látek pak vápník, železo, fosfor, draslík a pro střeva důležitou vlákninu.

S konzumací ředkviček není vhodné dlouho otálet, po nakrájení se v nich snižuje množství vitamínů a minerálů. Z ředkviček můžeme jíst už výhonky, syrové bulvy využijeme v salátech, jen tak na chlebu, v pomazánkách, dají se ale i upéct. Za připomenutí stojí i to, že z ředkviček jsou skvělé i listy, které se hodí třeba do salátů, ale i pro přípravu pesta. Výhonky a listy mají nahořklou chuť, podobně jako pampeliška, nebo třeba řeřicha.

Jak si vypěstovat ředkvičky na parapetu

Když budete vybírat semínka, můžete vybírat podle barev (červená, bílá, růžová, fialová), ale také podle tvaru (kulaté, podlouhlé) a také podle pálivosti (pálivé nebo jemné). Pokud budete chtít využívat ředkvičky pravidelně, vysévejte je se 14denním odstupem.

Na pěstování v bytě si připravte semínka ředkviček, vhodný truhlík, substrát a vhodný prostor. Když budete vybírat semínka ředkviček, vhodné jsou ty k celoročnímu pěstování, nebo k rychlení. Mezi oblíbené patří odrůdy Viola, Ester, Lada, Tercia, Kvinta, nebo i Kvintara F1.

Hloubka nádoby by měla být 20 cm. Pro pěstování ředkviček je vhodný substrát pro výsev zeleniny, případně můžeme využít kompostovanou zeminu. Ředkvičky potřebují slunné místo a teplo, aby nerostly dlouho. Hodí se parapet, kam slunce nepaří celý den.

Jak zasít ředkvičky

Do truhlíku nasype substrát nebo zeminu a asi čtyři až pět centimetrů od sebe dělejte do centimetrové hloubky malé jamky. Do nich pak nasype semínka a zasypte je substrátem. Když rostlinky vzejdou, je třeba je vyjednotit. Odstraňte vytržením slabší rostlinky a nechte jen ty silné.

Jak se postarat o zaseté ředkvičky

Semínka ředkvičky potřebují dostatek vláhy. Důležité je hlídat, aby substrát nevyschl a zálivku provádět pravidelně. Ale dejte si pozor na přelití, aby neuhnily. Z úrody se můžeme těšit podle druhu odrůdy a podle podmínek zhruba už za dva až tři týdny. V případě výhonků je to mnohem dříve.

Zpracovala: Jana Petrů /zdroj internet/

Jen takové moudré zamyšlení jednoho spisovatele

Co člověk potřebuje k tomu, aby byl šťastný?

Snad krapet toho štěstí samotného? Možná

Zdraví? No, zdravému asi vydrží štěstí déle. Peníze? Koupit za ně štěstí nelze, ale když už jsou, že Majetek? Štěstí bere nohy na ramena a sprintuje za obzor. Přátele? Jen takové, kteří vám nebudou štěstí závidět.

Lásku? Ano, lásku určitě, pokud není žárlivá. Rodinu? I člověk samotný dokáže být šťastný, ale rodina je rodina.... Práci? Sice bez ní nejsou koláče, ale Italové říkají „dolce far niente“ a vypadají při tom tak šťastně. Střechu nad hlavou? Tu jistě taky, i když zmoklé štěstí je pořád štěstí. Vlast? Proč ne, pokud je to ovšem vlast bezpečná, mírumilovná a moudrá.

Mládí? No nevím. Je sice pěkné ho zrovna mít, ale dožít se stáří je ještě pěknější. Sex? Hm, no comment.

Pěkný vzhled? Ani náhodou, ale líbit se může být příjemné.

Smysl pro humor? Dívat se s humorem na neštěstí asi nebude to pravé ořechové, ale humor prý dělá šťastné zázraky. Víru v Boha? Jsou jedni, kdo Boha ke štěstí potřebují, a pak jsou druzí, kteří jsou šťastní i bez něho.

Naděje? Naděje je víc sestrou smutku než sestrou radosti a štěstí, ale mít v sobě naději je dobré, jen nesmí být planá....

Tak tedy co člověk potřebuje k tomu, aby byl šťastný? No přece aby byl. Nikdo, kdo už není, nepřišel říct, jestli je šťastný. Takže buďte a buďte při tom šťastní, jak nejlépe dokážete.

Lubomír Müller

Zima a jaro přináší několik příležitostí, kdy mohou být ženy potěšeny květinou. Není třeba slavit každý významný den, ale je dobré si připomenout, proč se ty nejznámější svátky na své místo v kalendáři dostaly.

Valentýn

„Tak jistě, je to svátek umělý, moderní, z Ameriky importovaný a stvořen především prodejci a za jeho šířením stojí čistě komerční důvody...“

Ve starověkém Římě byl slaven pohanský svátek **Luperkálie** (15.2.). Opět svátky jara, plodnosti a bohatství a tak podobně a v předvečer tohoto svátku se do uren lásky dávaly lístečky se jménem svobodných dívek. Svobodní muži poté losovali a ta, jejíž jméno bylo na lístku, měla následující rok s mužem tvořit pár. Toť k romantice ve starověkém Římě. S šířením křesťanství padl tento svátek a oslavy byly zakázané. Ale ty lístečky se vymýtit úplně nepodařilo.

V roce 496 dal tehdejší papež posvěcení k uctívání sv. Valentýna právě na datum 14. února, neboť „On patří mezi ty, jejichž jména jsou právem uctívána, ale jejichž činy zná pouze Bůh.“ Možná bylo jen potřeba tento pohanský zvyk psaní lístečků se jmény nějak „pokřtít“.

Jenže světců se jménem Valentýn bylo ve starověkém Římě několik. Více než deset je doložených a k některému z nich patří legenda: Za císaře Claudia byl vydán zákon, že se vojáci nesmí oženit. Přeci jenom, voják bez závazků lépe sloužil armádě a neměl zábrany jít do boje. Zmiňovaný kněz však páry tajně oddával a tím si vysloužil rozsudek smrti vykonaný právě 14. února roku 269. Další legenda praví o římském vězni, který před svou smrtí podepsal poslední dopis své milované slovy ...*od tvého Valentýna*.

Ve středověku zamilované lístečky na 14. února pokračují, to si angličtí a francouzští králové najímali básníky, kteří jim speciálně pro tuto příležitost měli psát milostné básně. Historicky nejstarší doloženou

valentýnku poslal své ženě v roce 1415 mladý francouzský vévoda Karel Orleánský, který byl zajat a vězněn po mnoho let v londýnském Toweru. Odsud posílal manželce milostné básně a přibližně šedesát se zachovalo, a dodnes jsou k vidění mezi královskými listinami v Britském muzeu.

„Je suis desja d’amour tanné, Ma tres doulce Valentinée“

(Jsem nemocný láskou, má milovaná Valentýnko)

Masově se den svatého Valentýna začal slavit ve Velké Británii asi v 17. století. V polovině 18. století už se běžně dávaly malé dárky a ručně psané vzkazy na romantických kartičkách mezi milenci a přáteli ve všech sociálních vrstvách. Dnes je po celém světě údajně každý rok rozesílána asi miliarda valentýnských pozdravů.

„To je ten komunistický svátek? ...“

V roce 1908 se sešlo několik tisíc žen a pochodovalo ulicemi v New Yorku.

Demonstrovaly za zkrácení pracovní doby, zvýšení mezd, volební právo a za politická a hospodářská práva pro ženy. První oslavu dne žen uspořádala Americká socialistická strana 28. února 1909 v New Yorku. Ostatní země (spíše delegátky z dalších zemí) se inspirovaly a oslava dne žen byla brána jako součást boje za rovnoprávnost žen. V roce 1911 – MDŽ slaví Německo, Rakousko-Uhersko, Švýcarsko, Dánsko a USA. Velkým podnětem byl tehdy tragický požár v newyorské továrně Triangle Shirtwaist 25. března 1911, při němž zahynulo 146 mladých dělnic, převážně imigrantek. Datum 8. března se pevně ustálilo až po první světové válce a tady již vstupuje na scénu krajně levicová organizace – ženy v Petrohradě demonstrují pod heslem Chléb a mír a na základě toho jim prozatímní vláda přiznala volební právo. Po druhé světové válce ustupuje oslava dne žen na západě do pozadí, na východě vzkvétá. Ať už se význam anebo forma oslav z dob minulých podepsala na tomto svátku jakkoliv, jeho poslání je i dnes silné – oslava úsilí za rovné postavení žen ve společnosti celého světa.

„Vždyť vy pořád něco slavíte...“

V 16. století se v Anglii oslavoval svátek matek pod názvem Mateřská neděle a připadal na postní dobu před Velikonocemi.

Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla roku 1907 na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. Poprvé byl veřejně slaven o rok později a v roce 1914 vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson první oficiální oslavu Dne matek coby celonárodního svátku, konající se druhou květnovou nedělí.

V Československu se začal slavit tento den v roce 1923. Jeho propagátorkou byla Alice Masaryková, která jistě vzala inspiraci v rodné zemi své matky. Slaví se po celém světě, nemá pevné datum a vychází z různých tradic, ale význam je stejný, slouží k prokázání lásky, vděku a úcty všem maminkám.

Zajímavé je, že v USA jsou maminky tradičně obdarovávány karafiátem. ☺

Není třeba vykoupit květinářství nebo si lámat hlavu okázalými dárky, úplně stačí pusa, petrklíč i karafiát je fajn. A nemusí být zrovna nějaké zvláštní datum v kalendáři, třeba jen tak.

A víte že, **Mezinárodní den mužů** (zkráceně MDM) je 19. listopadu a **den otců** 19. června?

Napsala: Mgr. Lenka Moravcová

Pár receptů z vařených vajíček – aby po Velikonocích nepřišlo nic nazmar

Barevná vajíčka patří k Velikonocům, stejně jako perníčky k Vánocům. Pokud jsou vaši koledníci úspěšní, dá se očekávat, že přinesou velké množství uvařených vajec, která je třeba co nejdříve spotřebovat. Máme pro vás ty nejlepší recepty, jak vejce zpracovat.

Velikonoce se pomalu blíží a s nimi i krásně barevná vajíčka. Pokud necháme uvažené vejce v lednici ve skořápce, vydrží nám přibližně **týden až deset dní**. V případě, že skořápku odstraníme, je

třeba je **sníst do třech dní**. Přinášíme vám pár receptů, díky kterým si se spoustou vajec snadno poradíte, a zároveň se vám nepřejí.

Rychlá vajíčková pomazánka - nejjednodušší a velmi rychlý způsob je připravit z vajec pomazánku. Nakrájená vajíčka smícháme s máslem a hořčicí či majonézou, dochutíme solí a pepřem. Mažeme na čerstvé pečivo a můžeme ozdobit petrželkou nebo pažitkou.

Vajíčkový salát - je výborný s oblíbeným pečivem, buď jako večeře, nebo sytý oběd. K uvařeným vejcům přidáme vařené brambory nakrájené na hranolky a dochutíme podobně jako bramborový salát. Kyselými okurkami, cibulí, majonézou, hořčicí a worcestrovou omáčkou. Salát nejlépe chutná po vychlazení a odležení v chladničce.

Kulajda z naložených a sušených hub - na této krémové polévce, která voní čerstvým koprem a houbami, si zaručeně pochutnáte. Patří do ní také zeleninový vývar, brambory a koření. Ke konci vaření polévku zjemníme zakysanou smetanou, přidáme nasekaný kopr a nakrájená vařená vejce.

Vajíčková tlačenka - připravujeme buď před Velikonocemi pro koledníky, nebo právě na zpracování vajec po Velikonocích. Na přípravu je velmi jednoduchá, potřebuje jen dostatek času na ztuhnutí. Pro krásnou barvu a křupavost do ní přidáváme sterilovanou zeleninu, podle chuti ještě uzeninu nebo sýr, a také majonézu. Na ztuhnutí přidáme želatinu, která se postará o konzistenci jako sulc.

Plněná vejce - jsou výbornou večeří nebo skvělým slaným pohoštěním pro návštěvu. Vyzkoušejte je připravit netradičně v trojobalu a naplněná připravenou pěnou ze žloutků, lučiny a tresčích jater. Ozdobíme podle chuti a fantazie zeleninou a bylinkami.

"Pštrosí" vejce - nemějte strach, pštrosí se jim jen tak říká. Využijeme klasické uvařené vejce, které zabalíme do okořeněné směsi mletého masa. Vytvoříme větší "kouli", kterou obalíme ve strouhance a pečeme v troubě přibližně 40 minut. Podáváme s chlebem či brambory, případně s bramborovou kaší.

Listový salát s teplým kuřecím masem a vejci - tento salát je lehkým a vyváženým obědem nebo večeří. Kuřecí prso okořeníme, nakrájíme na kousky a orestujeme na oleji. Omytý salát promícháme se zálivkou z chilli omáčky, citronové šťávy a vody. Servírujeme s rajčátky, vařenými vejci a kuřecími kousky.

Zpracoval: Jana Petřů /zdroj: internet/

TŘÍDÍM! TŘÍDÍŠ?? TŘÍDÍME!!!

Dostupná data říkají, že v ČR své odpady aktivně třídí 73 % obyvatel, od roku 2000 do konce roku 2022 došlo k 35% nárůstu tříděčů a v roce 2021 vytrídil průměrně každý obyvatel ČR téměř **72 kg** odpadu. Už jsme ušly kus cesty. Novodobé systematické třídění plastů, tak jak jej v ČR známe dnes, bylo zahájeno v roce 1997, kdy vstoupil v platnost tehdejší zákon o odpadech. Dnes už třídíme mimo sklo, papír a plast také kovy, bioodpad, nebezpečný odpad, můžeme i nápojové kartony. Na třídění jsme si už zvykli, dnes je trendem číslo 1 snaha vyprodukovat co nejméně odpadů a opětovné využití odpadů a poté třídění. Ale i tak se stále najdou ti, co mají důvody, proč to nejde nebo nemá smysl, ale zaplaťpánbůh ubývají.

PAPÍR

Sběr papíru má u nás dlouholetou tradici, systematicky se s ním začalo už v 50. letech 20. století. Patří do **modrého kontejneru**. Ze všech tříděných odpadů právě papíru vyprodukuje průměrná česká domácnost za rok hmotnostně nejvíc. Modré kontejnery na papír bývají také nejsnazším způsobem, jak se této komodity správně zbavit. V ČR je průměrná vzdálenost ke sběrnému (myšleno kontejnerovému místu) 96 m od domu. Velké kusy papíru je vhodné odnášet do sběrných dvorů, pokud jsou k dispozici. Stále časté jsou u nás i školní sběry a soutěže, při kterých se sbírají zejména noviny a časopisy, motivující je tu finanční odměna. Ale! Podle odborníků na ekovychovu školní sběrové soutěže podkopávají snahu naučit děti produkovat co nejméně odpadů, což je cesta budoucnosti. Soutěž ve sběru odpadů proto hodnotí jako nesystémovou věc.

Do modrého kontejneru můžeme dnes vhodit i obaly od vajec či ruličky od toaletního papíru, kalendáře i se spirálou - recyklační proces si s tím poradí. Nepatří sem fotografie, posmrkané kapesníky, použité pleny nebo vaty, hygienické a kosmetické potřeby – to vše do směsného komunálního odpadu.

A nápojové kartony? Ty mají svůj oranžový kontejner, ale ten není dostupný všude. V tom případě záleží na svozové společnosti, jak s vytríděným dále nakládá. Obecně je možné dávat nápojový karton do žlutých kontejnerů společně s plastem v rámci multikomoditního sběru.

Všechny takto označené obaly můžeme s klidným svědomím vytrídít do **modrého kontejneru**.

A co se děje s papírem, který skončí v kontejneru? Svozové auto je odveze na dotřídňovací linku, kde se roztrídí na další zpracování. A poté se k nám zpátky vrací jako

**NOVINOVÝ PAPÍR * SEŠITY * KRESLÍČÍ PAPÍR *
TOALETNÍ PAPÍR * VÝPLNĚ DO KRABIC * EKO
KVĚTINÁČE**

- ✓ Primární surovinou pro výrobu papíru jsou stromy, resp. získaná celulózová vlákna. Každoročně ušetříme díky třídění a recyklaci odpadu z papíru více než 2 miliony stromů.
- ✓ Každá česká domácnost ročně vytrídí cca 55 kg papírového odpadu.
- ✓ Denně je v ČR průměrně dotříděno přibližně 637 tun odpadu z papíru.
- ✓ Jak souvisí papír s nápojovými kartony? Tyto obaly používané k balení nápojů, jako jsou džusy nebo například trvanlivé mléčné nápoje, jsou vyrobeny z více než 75 % z kvalitního papíru. Nicméně obsahují vnitřní polyethylenovou vrstvu, která nejde od ostatních ideálně oddělit.
- ✓ **Nápojový karton poznáte podle těchto recyklačních kódů**
- ✓ Odpad z papíru je možné recyklovat několikrát, důležitou roli hraje délka celulózových vláken – čím jsou delší, tím kvalitnější papírový výrobek je možné z vytríděného papírového odpadu vyrobit.
- ✓ Dnes už je možné vhodit do papíru i obaly od vajčeka a ruličky od toaletního papíru, které byly dříve považovány za nerecyklovatelné

PAPÍR

PATŘÍ

- noviny, časopisy, sešity
- kancelářský papír (i se sponkami)
- reklamní letáky
- lepenka, balící karton, krabice
- papírové obaly
- obálky (i s fóliovými okénky)

NEPATŘÍ

- mokrý, mastný, znečištěný papír
- uhlovaný a voskovaný papír
- použité hygienické potřeby (plenky, papírové kapesníky)
- bublinkové obálky bez plastového vnitřku
- účtenky z termopapíru
- knihy pouze bez pevné vazby a ve větším množství na sběrný dvůr
- pokud mám velké množství papíru, tak na sběrný dvůr
- fotografie
- špinavé papírové tácky NE
- mastná krabice od pizzy NE

PLAST

Nastala doba plastová. Je to tak, plasty patří neodmyslitelně k dnešní době a od jejich vynálezu v roce 1831, kdy byl vynalezen **styren**, „ušly“ dlouhou cestu. Svět plastů se značně proměnil – vzniklo mnoho druhů s různorodými vlastnostmi a jejich vývoj neustále pokračuje. Bez nich už by to nešlo, ale trochu nám přerostly přes hlavu. Primární surovinou pro výrobu je ropa, na jejich výrobu jí ročně připadne cca 8 % celosvětové produkce a spotřeba plastů neustále roste. A čím více plastů se vyrobí, tím více se ho také vyhodí.

Koloběh plastu

Plast patří do **žlutého kontejneru**, to víme. Ale proč to vlastně děláme, co se děje dál? Plast se během recyklace nejprve očistí, další proces probíhá v závislosti na druhu. Zvlášť jsou tříděny PET láhve – podle barev, duté obaly z pevných plastů (např. od jaru/pracích gelů), igelit, tvrzený plast a polystyren. Méně kvalitní plasty se rozdrtí na malé vločky a pečlivým propráním je následně recyklát zbaven neplastových příměsí. Recyklovaný plast se používá zejména ve stavebnictví při výrobě izolací kabelů, koryt či krytek nebo jako náhrada stavebních betonových prvků, jako jsou například zatravňovací dlaždice, protihlukové stěny či plotovky. Ve stavebnictví najde využití i recyklát z polystyrenu, používá se například k výrobě omítek či lehčeného betonu.

Více možností existuje u výrobků z kvalitnějších plastů, jakými jsou PET láhve či kelímky od jogurtů. Z roztavených a rozdrcených láhví je možné vyrábět lahve nové. Ještě využívanější je v ČR metoda „zvlákňování“, pomocí které se z plastů vyrábějí technická a textilní umělá vlákna.

Ne všechno, co se tváří jako plast, skutečně je plast, který patří do žlutého kontejneru. Lidé dnes moc nerozlišují PVC, které do žlutých nádob **NEPATŘÍ** - zahradní hadice, dětské bazénky, nafukovací hračky, linolea apod.

Nepatří tam ani molitan, pryžové výrobky, znečištěné tuby od různých kutilských materiálů jako jsou silikony a tmely, byť je tuba z plastu. Vyskytují se tam často i boty, videokazety nebo drobná elektronika s plastovým opláštěním. Ani CD by se neměly v kontejneru objevit, dále celofán, obaly od olejů a chemikálií... to vše patří do směsného anebo nebezpečného odpadu.

<https://www.samosebou.cz/kampatri/>

<https://www.organikk.cz/blog/trideni-odpadu-co-kam-patri/>

www.jaktridit.cz

www.tonda-obal.cz, www.samosebou.cz

PLAST

PATŘÍ

- sešlápnuté PET lahve
- kelímky, sáčky, fólie
- výrobky a obaly z plastů
- výplňový polystyren (ne stavební)
- papírové obaly
- čisté plastové obaly od mléčných výrobků i od kosmetiky a čistících prostředků
- plastové tašky
- strečové fólie

NEPATŘÍ

- linoleum, PVC
- pryžové výrobky
- molitan
- VHS, MC, CD, DVD
- obaly od motorových olejů a chemikálií
- silně znečištěné a mastné obaly
- bakelit
- guma, pneumatiky

PET

HDPE

LDPE

PP

PS

PLASTY

1

2

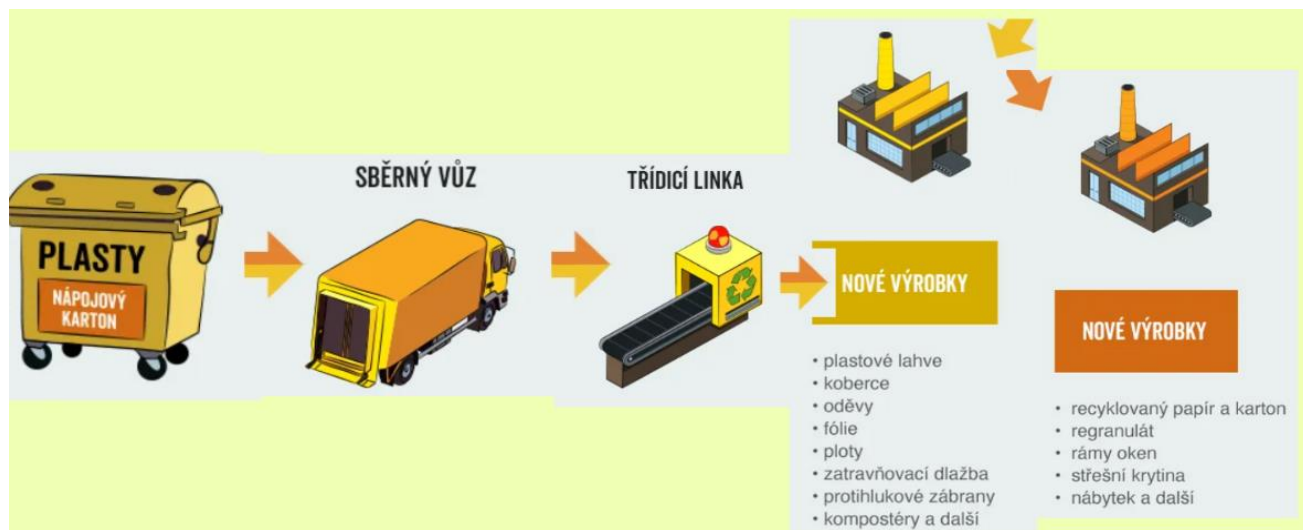
3

4

5

6

7

SKLO

PATŘÍ

- láhve od nápojů - není třeba odstraňovat etikety a nálepky
- skleněné střepy
- tabulové sklo
- zavařovací sklenice
- flakony
- barevné i bílé sklo (zelený a bílý kontejner)

NEVADÍ etikety, viněty, kovová víčka, korkové zátky

NEPATŘÍ

- keramika
- porcelán
- zrcadla, zlacené sklo
- autosklo
- drátěné sklo
- zářivky, výbojky
- žárovky!!!
- vratné lahve

kompletně vyprázdněny (nádoby od antiperspirantů a deodorantů, šlehaček, spreje od laků na vlasy atd.)

SKLO

Oproti nepříjemnému sousedu **plastu** a kamarádovi **papíru** je sklo taková milá teta, která lze docela snadno recyklovat donekonečna. Sklo je v třídící lince separováno na bílé a barevné, následně je zbaveno nečistot a doplňků, jako jsou například špunty, zátky a etikety z láhví. Recyklace skla probíhá poměrně jednoduše, po roztřídění a očištění je rozdrceno na střepy, ty jsou pak znovu předány jako materiál do výroby. Při dokonalém roztřídění a zajištění jednodruhovosti skelného odpadu je sklo možné recyklovat takřka donekonečna.

Číré sklo – patří do bílého kontejneru, pokud není, tak vše do zeleného. Lze říci, že je z hlediska dalšího zpracování nejcennější. Proč?

Z čírého skla může recyklací opět vzniknout číré sklo. Z barevného skla, v němž jsou do sklářských kmenů při jeho zpracování přimíchávány různé látky, které je zbarví, již došlo k nezvratným změnám – z jednou obarveného skla číré již nevyrobíme.

KOVY

Třídění papíru, plastu a skla je oproti kovům disciplína pro začátečníky, kterou už má většina z nás zažitou (i když občas uděláme nějakou tu chybu, která by mistra třídíče zaručeně vytočila). Třídění kovů může být, trošku náročnější záležitost. Ani u kovových obalů ale nechybí recyklační symboly, které nám poradí, když jsme v nesnázích.

JAKÉ KOVOVÉ OBALY TŘÍDIT DO KONTEJNERU NA KOVY?

- ✓ Prázdné plechovky od nápojů (nápojové plechovky)
- ✓ kovové uzávěry, šroubovací uzávěry/víčka
- ✓ vyprázdněné tuby
- ✓ prázdné konzervy
- ✓ allobal
- ✓ hliníková víčka (pouze větší množství stlačené dohromady)
- ✓ prázdné hliníkové obaly od potravin (zde pozor na obaly spojené s dalším materiálem)
- ✓ ostatní kovové předměty z domácnosti;
- ✓ kovové obaly od aerosolů (spreje), které musí být vždy

CO NEPATŘÍ DO KOVŮ

- ✓ tuby obsahující nebezpečné látky
- ✓ baterie
- ✓ obaly od motorových olejů a pohonných hmot, od barev, případně chemických a nebezpečných látek.

Zpracovala: Mgr. Lenka Moravcová

V druhém čtvrtletí letošního roku oslaví významné životní výročí naši spoluobčané:

1. dubna	paní Ljuba Rychetská	Bohdašín	82 let
6. dubna	paní Jiřina Martínková	Rokole	89 let
19. dubna	pan Miroslav Šimko	Bydlo	70 let
21. dubna	paní Jana Kolářová	Rokole	80 let
6. května	pan Ladislav Polívka	Bohdašín	75 let
6. května	paní Květoslava Kačerová	Bohdašín	81 let

Všem oslavencům přejeme všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví a spokojenosti.

zpracovala: Jana Petrů

7. ledna prošel vesnicí průvod tří králů, který jako každý rok lidem oznamuje, že se jim v Betlémě narodil Spasitel. Zpívají, přejí šťastný nový rok a předávají drobné dárky a píší na dveře požehnání. Při tom sbírají peníze do úředně zapečetěných pokladniček. Z těchto peněz jsou každoročně podpořeny stovky záměrů, drobných projektů pro lidi v nouzi. V Bohdašíně se vybralo 9.046,-Kč. Všem dárcům děkujeme.

Přejeme všem občanům Bohdašína, Rokole, Vanovky i Bydla pohodové jaro, dobrou náladu a hlavně pevné zdraví.

Redakce

Toto číslo bylo vydáno 6. 4. 2023 v počtu 100 ks.

Vaše příspěvky, postřehy a náměty do dalších novin můžete odevzdávat na OÚ, nebo na petru.jana.29@seznam.cz.